

[Simonsen.]

Tiden ikke er til Lønforhøjelser, og samtidig med at det ved de faglige Forhandlinger og Afgørelser, der nylig er truffet, hele Tiden er blevet fastholdt, at Lønforhøjelser kunde der ikke være Tale om, Indtægtsstigning maatte ikke finde Sted. Her vil man bevidst give de Grundejere, fortrinsvis københavnske Storgrundejere, som har Lyst dertil, Adgang til yderligere at berige sig med Millionbeløb paa Lejernes Bekostning, væsentlig paa Bekostning af de Mennesker, som man under ingen Omstændigheder vil indrømme Lønforhøjelser for Tiden. De maa være glade, om de slipper for Lønnedgang. Det er meget beklageligt, at det ikke har været muligt at rokke Oppositionsflokket fra dette Standpunkt, men det har det altsaa ikke været.

I Udvalget har man foruden forskellige Skrivelser modtaget en Deputation. Udvalgets ærede Ordfører (Fritze Teisen) udtalte, at denne Deputation ikke var fremkommet med noget som helst nyt, der kunde bidrage til at ændre Oppositionens Stilling. Det er naturligvis en Smagssag, hvad man kalder nyt; de Udtalelser, som Deputationens Medlemmer fremkom med, gjorde i hvert Fald et meget stærkt Indtryk paa den Side af Udvalget, som jeg tilhører. Det var meget indtrængende Taler, der blev holdt; der blev af et Par af Deputationens Medlemmer givet en Skildring af Lejernes og ikke mindst Detailhandlernes Stilling, som var mildest talt hjerteskerende. De næringsdrivende beklagede sig meget stærkt over, at man nu syntes at ville klippe den tynde Traad over, som Grundejerkapitalens Sværd hænger i over deres Hoveder. De fremhævede, at efter at Landbrugskrisen saa stærkt var sat ind, havde den samme Krise fuldt saa haardt ramt en Mængde Mennesker blandt de handlende; de handlende sidder i stor Udstrækning saa smaat i det, at en Indtægt paa 1 500 à 2 000 Kr. er ret almindelig. Med den Huslejeforøgelse, som var dem sikker, naar man ophævede den nuværende Lov, frygtede de for Ruin, for det aller- værste.

Dette har altsaa ikke gjort noget som helst Indtryk paa Repræsentanterne for Venstre og Det konservative Parti. Mens Tendensen ellers gaar ud paa at lade Staten bringe store Ofre for at bevare Hjemmene; i ganske særlig Grad den besiddende Landbostands Hjem, gaar man her den modsatte Vej, idet man prisgiver Hundredtusinder af Hjem til de Grundejere, som paa hensynsløs Maade vil benytte sig af Situationen.

Fra den ærede Ordfører (Fritze Teisen)

lyder der Formaninger til Grundejerne om nu endelig at være skikkelige, Formaninger, der er iblandet ligesom en Undertone af Trusel, idet der siges, at hvis man ikke nu er lidt maadeholden, kommer det til at hæve sig senere. Jeg føler mig dog aldeles sikker paa, at disse Formaninger og disse Trusler kun fremkommer for at aflede Opmærksomheden fra Sagens Alvor, og jeg føler mig endnu mere sikker paa, at de Grundejere, som har til Hensigt at benytte sig af Situationen til at skære en Rem af deres daarligere stillede Medborgeres Ryg, ikke et Øjeblik vil finde paa at tage Hensyn til Formaningerne. Der handles med Ejendommene, der jobbes med Ejendommene, og det nytter ikke at formane Ejerne til at være maadeholdne, thi over for dem, der vil benytte sig af Situationen, gør det ingen Virkning, hvis de kan skovle en øjeblikkelig og stor Profit til sig. Man har Grund til at danne sig de mørkeste Formodninger om, hvordan det vil gaa. Der er i Gaar fremsat nogle Udtalelser derom af Huslejerforeningens Formand, Arkitekt Strøm Teisen, som siger, at der ikke er Tvivl om, at Huslejen vil stige. Den Lejerforening, som han repræsenterer, har foretaget en Undersøgelse, hvorefter der i de Lejemaal, som er indgaaet i København siden 1931 paa det Omraade, som Husleje-loven omfatter, er konstateret en gennemsnitlig Stigning i Lejen paa 20 pCt. Der er undersøgt over 1 000 Lejemaal i København, og Stigningen har været fra 5 til 57 pCt. Saadan er det altsaa gaaet, hvor man har kunnet optræde i Frihed. Gennemsnitsstigningen var 20 pCt., og dette falder fuldstændig sammen med de Undersøgelser, som er foretaget af Københavns statistiske Kontor, der fastslaar Lejestigningen til 10 pCt. baade i den indre By og i Yderkvartererne; Lejen er stigende overalt.

Det stemmer ogsaa udmærket godt med de Erfaringer, man har gjort i Provinsen, efter at Huslejereguleringen for Provinsbyerne er ophørt. — det er jo nu nogle Aar siden. Der skete da gennemgaaende en undertiden endda ret stærk Lejestigning, og denne Lejestigning androg gennemsnitlig omkring ved 13 pCt. Der foreligger ogsaa andre Oplysninger, som er af stor Interesse i denne Forbindelse. For en Maanedes Tid siden fremkom Bladet „Social-Demokraten“ med nogle Oplysninger angaaende forskellige Ejendommers Historie her i København, og disse Oplysninger har ikke været imødegaaet fra nogen Side, bortset fra, at man har brugt de almindelige Talemaader om, at det var Op-